

Mededelingen van het Verbond der Vlaamse Academici V.V.A.

11e jaargang - nr. 1
maart 1966
verschijnt maandelijks

Sekretariaat: Em. Jacqmainlaan 126 Brussel 1. Tel. 02/18.68.20
PR 4292.38.

Bestuur V.V.A.

Prof. em. Dr. C. Heymans, Erevoorzitter
Prof. Dr. W. Opsomer, voorzitter
Dr. K. Goddeeris, 1e ondervoorzitter
Dr. S. Dessers, 2e ondervoorzitter
Lic. H. Aelvoet, sekretaris
Dr. R. de Beule, sekretaris-verslaggever
Lic. E. F. Brieven, penningmeester

Redaktieverantwoordelijken

Lic. P. Mulder, gouv Antwerpen
... , gouv Brabant
Dr. B. Hermans, Campina Academica
Ir. F. Hendrickx, gouv Limburg
Lic. E. De Facq, gouv Oost-Vlaanderen
Dr. K. Goddeeris, gouv West-Vlaanderen

De kommissie Vranckx

Volgens de Senaat: „*Vaste commissie voor de verbetering van de communautaire relaties*”.

Volgens de Kamer van Volksvertegenwoordigers: „*Vaste Commissie voor de verbetering van de betrekkingen tussen de Belgische taalgemeenschappen*”.

Op 25 januari 1966 werd namens het V.V.A. naar enkele Vlaamse volksvertegenwoordigers een brief geschreven, waarin er o.m. op gewezen werd, dat het niet voldoende is de samenstelling en de bevoegdheid van de commissie Vranckx af te keuren in persartikelen, maar dat de verwezenlijking van de Brussels-Waalse plannen slechts kan worden verhinderd door een negatieve stemming in het parlement.

Als omlijsting, en in zekere zin als memorie van toelichting bij deze brief van het V.V.A., volgen hierbij enkele

perscommentaren rond de parlementaire debatten i.v.m. bedoelde commissie. Titels en commentaren worden letterlijk overgenomen.

Kommissie Vranckx

triomf der dubbelzinnigheid

VERBAZEND NAIEF.

De Vlaamse C.V.P. heeft in het debat blijk gegeven van een verbazende naïviteit. Door sommige van haar senatoren werden amendementen ingediend. Zo werd voorgesteld, dat de voorzitter van de subkommissie voor Brussel een tweetalige zou zijn. Verder werd gevraagd of de commissie niet bevoegd zou zijn om, op het gebied van de taalwetgeving, eigenmachtig te onderzoeken hoe bepaalde wijzigingen kunnen worden aangebracht. Die amendementen waren redelijk.

Zij werden nochtans ingetrokken op verzoek van andere Vlaamse C.V.P.-leden, die zeiden dat men vertrouwen moet hebben in de goede wil van de Franstaligen . . .

VERKEERDE AANPAK

Het probleem is van de aanvang af verkeerd aangepakt. Het land heeft geen behoefte aan een pseudo-adviserende kommissie, die het parlement haar besluiten opdringt. Er zou een instituut voor Vlaams-Waalse betrekkingen moeten komen, dat, met wetenschappelijke middelen, een objectieve dokumentatie aanlegt die het parlement, de politieke partijen en de publieke opinie kunnen raadplegen. (*De Standaard*, 11.12.1965).

VAN KAMERLEDEN EN SENATOREN

. . . Van de aanvang af vonden wij het een misbaksel. Er is in dit land een stelsel nodig dat onpartijdig en onbevooroordeeld de balans opmaakt van de Vlaams-Waalse geschilpunten en, liefst zo wetenschappelijk mogelijk, voorstellen uitwerkt om onze gewesten op de toekomst voor te bereiden. Maar dat is de kommissie-Vranckx nu juist niet, het is een vergadering van 37 politiek geëngageerde heren die geen tijd zullen hebben om de problemen echt te bestuderen en zich zo hard zullen vastbijten in bepaalde standpunten, dat het de gemoederen nog wat meer zal ophitsen. De kommissie zal aan alles mogen raken, het hele monument van de taalwetgeving dooreenschudden, en de doodsbanige regering zal om adviezen smeken, waaraan geen komma veranderd zal worden. En in dat oppermachtige lichaam zullen een onbetamelijk hoog aantal Brusselaars en een nog onbetamelijker hoog aantal liberalen zetelen . . . Het kwaad is dus gebeurd. Straks zitten wij geschoren met een nationale kommissie, die door de P.V.V. zal worden gebruikt en misbruikt om haar knettergek taalkompromis stukje na stukje door de

Franstaligen te doen aanvaarden . . . (*De Standaard*, 22.1.1966).

Op 25 januari 1966 werd de volgende brief door het V.V.A. in verscheidene exemplaren naar enkele Vlaamse volksvertegenwoordigers gestuurd.

Mijnheer de Volksvertegenwoordiger,

Het taalvergelijk dat op 22 januari te Luik door de partijleiding van de P.V.V. aan haar kongres voorgesteld werd, wijst op een anti-Vlaamse aanval die, onder de schijn van gematigdheid en patriottisme, in werkelijkheid een uiting is van een verouderd unitair extremisme en van het Waals-Brussels taalimperialisme. Het streeft een gevaarlijke uitbreiding van Groot-Brussel na.

Het verbreedt de eerste verbindingskorridor tussen Brussel en Wallonië (Linkebeek—Sint-Genesius-Rode) door toevoeging van Beersel en Alsemberg; het schept een tweede en bredere verbindingsstrook met Wallonië langs de grootste gemeente van Vlaams-Brabant, Overijse; en legt de basis voor een derde korridor langs Sint-Pieters-Leeuw. Het brengt de Brusselse agglomeratie tot op 10 km. van Leuven en is een bijzonder gevaar voor Vlaams-Brabant in samenhang met de voorziene versterkte Waalse steunpunten in Woluwe en Waver.

In het licht van die feiten wordt het steeds duidelijker dat het een grote vergissing was aan de Waals-Brusselse P.V.V.-ers, alsook aan andere Franstaligen en Walen een meerderheidspositie toe te kennen in de zogenaamde kommissie voor de verbetering der betrekkingen tussen de Belgische taalgemeenschappen.

Door opneming van de buitensporige vertegenwoordiging

ijsfabriek strombeek

IJS
KOOLZUUR
ZUURSTOF
ACETYLEEN
MEDICINALE GASSEN

TELEFOON 02 / 78.00.52

Aanbevolen voor:

KREDIET
BELEGGINGEN
VERZEKERINGEN

Ondern. beheerst door K.B. van 15 dec. 1934

Gesticht in 1917

Guldenvlieslaan 83 - Brussel 6

N.V. CENTRALE HYPOTHEEK- EN VERZEKERINGSKAS

Afg. Beheerder: E. F. BRIEVEN

van de P.V.V. in de commissie-Vranckx geeft men hun tegelijkertijd de voordelen van de oppositie en van deelneming aan het regeringsbeleid in alles wat verband houdt met de Belgische taalpolitiek. *Aan dit gevaarlijk spel mogen de Vlaamse parlementsleden niet meedoen. Wij vrezen, dat door het aanvaarden van de commissie-Vranckx in haar ondemokratische samenstelling, de Vlaamse parlementsleden onrechtstreeks zouden meewerken aan de verwezenlijking van de gevaarlijke plannen der Waals-Brusselse P.V.V.-leiders en in de toekomst mede verantwoordelijk zouden gesteld worden voor het totstandkomen van een brede verbinding van Brussel met Wallonië, alsook voor de uitbreiding van het verfransende Brussel tot Asse, Mechelen en Leuven.*

De Kritiek op de commissie-Vranckx in haar huidige samenstelling en met haar huidige bevoegdheden mag niet beperkt blijven tot afkeurende artikels in de Vlaamse pers; ze moet zich concreet uiten op de enige daartoe geschikte plaats: het parlement. *Slechts hier kunnen de Vlaamse parlementsleden de verwezenlijking van de Brussels-Waalse plannen onmogelijk maken, door hun goedkeuring te weigeren aan het zgn. wetsontwerp tot oprichting van een commissie voor de verbetering van de betrekkingen tussen de Belgische taalgemeenschappen.*

Wij zouden u dank weten indien u de inhoud van deze brief aan uw Vlaamse collega's wilde meedelen en verblijven inmiddels met oprechte hoogachting,

namens het V.V.A.,
Prof. Dr. W. Opsomer,
Voorzitter.

De kamercommissie voor binnenlandse zaken heeft ten slotte het verslag van de heer Kiebooms eenparig goedgekeurd. (*De Standaard*, 26.1.1966).

VAN KAMERLEDEN EN SENATOREN.

En hiermee zijn wij dan beland bij de onvermijdelijke commissie-Vranckx. . . Wij kunnen slechts zeggen, dat het debat ons helemaal onbevredigd heeft gelaten.

. . . Van Franstalige kant wenst men de commissie te gebruiken als het stootwapen in de laatste en wellicht heftigste aanval, die Vlaanderen in de unitaire staat zal te ondergaan krijgen. . . (*De Standaard*, 29.1.1966).

VRIJE TRIBUNE.

Start in grootste dubbelzinnigheid, Commissie-Vranckx is gevaarlijk tijdverlies, gemengde commissie van technici en politici verdient de voorkeur.

. . . Zoals de commissie nu start, wordt zij geen bijdrage tot verbetering van de betrekkingen tussen Walen en Vlamingen, wel het tegendeel. . . Zoals de commissie thans is opgevat wordt zij een gevaarlijk tijdverlies, zowel voor het Vlaamse land als voor het ganse land. Men vertrekt in de grootste dubbelzinnigheid. . . Onder impuls van de P.V.V. en sommige kringen die tot de meerderheid behoren, dreigt het de commissie van de unitaire en Frans-Brusselse reactie te worden. . . Na lang en moeizaam onderhandelen zullen wij op een bepaald ogenblik voor de keuze staan: toegeven of de commissie doen stranden. In die omstandigheden zal men ons nogmaals bezweren in naam van de eenheid van het land en van de partij: de commissie mag niet mislukken, er moet iets uit de bus komen, zoniet ramp en onheil. Dan zullen opnieuw brave zielen worden gevonden om met de dood in het hart nieuwe toegevingen te stemmen, daarbij verwij-

zend naar enkele positieve elementen, die ons reeds lang beloofd waren . . . (*De Standaard*, 1.2.1966).

OP 7 MAART 1966 verzond de alg. voorzitter namens het V.V.A. het volgende telegram: „Verheugen ons hartelijk bij toekenning van eervolle onderscheiding, zijn fier op talent dat bekroond werd”.

Het was bestemd voor landbouwk. ingenieur Paul Nicolaï, erevoorzitter van de gouw Limburg, en o.m. voorzitter van het Instituut voor Wetenschappelijk Onderzoek in de Nijverheid en de Landbouw.

De aanleiding tot feliciteren? Ingenieur P. Nicolaï werd te Hamburg vereerd met de Justus von Liebig-prijs 1966. Die prijs werd ingesteld door de landbouwkundige fakulteit van de Universiteit te Kiel en kreeg de naam van de Duitse, negentiende-eeuwse geleerde, die de grondlegger was van de landbouwchemie en de bemestingsleer. Ingenieur Nicolaï kreeg de prijs voor zijn belangrijke verwezenlijkingen op het gebied van de fruitteelt.

Campinia Academica

Hulde Dr. P. Janssen.

Sinds de sedert twee seizoenen hernieuwde werking van Campinia Academica, nu in het kader van V.V.A., werden in de reeks der gewone maandelijks vergaderingen reeds een paar succesvolle samenkomsten genoteerd. Nadat in november ll. de Ambassadeur van Zuid-Afrika, Dr. F. S. Steijn, voor een zeer talrijk opgekomen publiek de politiek van zijn land heeft toegelicht, werd vorige maand hulde gebracht aan een Kempens wetenschapsman met internationale faam: Dr. Paul Janssen en dat ter gelegenheid van de toekenning van de C.W. Scheele-prijs te Stockholm in december vorig jaar.

Na een hartelijke verwelkoming door Mr. Anthonis die het waarom van de hulde — internationale erkenning, maar ook daadwerkelijk medewerker aan de industrialisatie van de Kempen — uiteenzette, gaf Dr. Bert Hermans, scheikundige aan het onderzoeklaboratorium Janssen, een overzicht van de geschiedenis van het geneesmiddel met daarbij vooral een verklaring over de manier van werken in een research-centrum, over de wijze waarop een nieuw geneesmiddel tot stand komt.

De oud-Kempenaar, Dr. E. van Thillo, mede onder wiens initiatief Campinia Academica haar huidige werking twee

jaar geleden hernam, hield dan de gelegenheidstoespraak, waarin hij naast de geschiedenis van de firma Janssen de daarmee gelijklopende wetenschappelijke loopbaan van de gehuldigde belichtte. In een gemoedelijke uiteenzetting betrok hij in zijn hulde al wie maar van ver of van nabij familielid of medewerker van Dr. Janssen is, en tot slot gaf hij een overzicht van de geneesmiddelen die na 10 jaar research met veel succes de geneeskundige markt bereikt hebben.

In zijn dankwoord wees Dr. Janssen op de familiale hulp, die hij steeds gehad heeft en sprak hij met veel waardering over zijn medewerkers, van wie hij wel de drijfkracht wilde zijn, maar zonder wie hij alles nooit zou hebben kunnen verwezenlijken.

Tenslotte wees hij erop dat men vertrouwen moet durven stellen in de jeugd — hij was immers zelf op nog geen 30-jarige leeftijd directeur van een opzoekingscentrum — en dat men moet leren inzien, dat ook eigen mensen iets kunnen verwezenlijken, als men ze maar mogelijkheden biedt; dat alles moet dan ook dienen als argument om ook van overheidswege het wetenschappelijk onderzoek te stimuleren.

Hiermee besloot een van de meest geslaagde Campinia-avonden, die in dit seizoen nog zal worden gevolgd door een uiteenzetting van Prof. Dr. Derine over „Aktuele Universitaire knelpunten”, en een van de heer E. Troch over „Buitenlandse politiek”, en door een forum-gesprek over het Concilie door Dr. L. Meerts en Prof. Bronkhorst. In de maand mei besluiten we met een speciale vergadering ons tweede seizoen.

GOUW ANTWERPEN richt in de maand april de volgende samenkomsten in:

5 april: Dr. jur. S. Szondi, gemeenteraadslid te Etterbeek: „Eer Brussel vergaat”.

19 april: Jef Deleu: „Frans-Vlaanderen”.

26 april: Mej. Drs. An Martens: „Het Raadsel van de Etruriërs”.

30 april: Bezoek aan de Deltawerken.

De eerste samenkomst van mei (3 mei 1966) laat de Eerw. Heer Jan Hellinckx en de Heer A. Dries aan het woord, het beeld en de klank over: „Italië en de vuurbergen”.